

telepensjonisten

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund

Nr. 3/14- 41. årgang

REDAKTØRENS SPALTE

Som noen kanskje allerede har lagt merke til, har *Telepensjonisten* slanket seg litt siden forrige utgave. Etter hvert har bladet spist en uforholdsmessig stor andel av forbundets økonomi, og det er derfor nødvendig å stramme inn livreimen. Dette bladet har 16 sider, mot 20 sider i tidligere utgaver. Landsstyret har enstemmig gått inn for at fra og med neste utgave, som kommer i desember, skal *Telepensjonisten* ha 12 sider. Bladet vil fortsatt komme ut fire ganger i året.

I utgangspunktet kan dette se ut som en drastisk slankekur, men jeg håper og tror at bladet i en slankere form også skal bli verd å lese. Det vil stille litt andre krav til redaktøren, men ved å skjære litt ned på lengden på faste innlegg i tillegg til å vurdere om alle faste spalter med informasjon må være med i hver utgave, tror jeg ikke reduksjonen vil bli så merkbar for bidragsytere og lesere. Informasjon fra Landsstyret og innlegg fra medlemmene vil fortsatt bli prioritert dersom det er trangt om plassen.

Sommeren er knapt over. I store deler av landet har den vart til midt i september. Det var fristende å tøyne sommeren lengst mulig i det fine været, selv om deadline for høstnummeret nærmet seg dag for dag. En sjekk av eposten hver dag viste at mange

hadde skrevet innlegg til bladet, dermed gikk det gledelig lett å få bladet ferdig innen fristen. Takk til dere alle.

Sammen med innleggene får jeg mange fine bilder. Bilder tatt med moderne kamera har god kvalitet. Ofte har bildene vært lagret i et nettsted spesielt beregnet på bilder. Bildene tar stor lagringsplass, så derfor blir de komprimerte når de lagres. Når bildene skal brukes i bladet, må de derfor settes tilbake til opprinnelig tetthet ellers blir de kornete og for dårlige til trykking. Det enkelte lagringssted har informasjon om hvordan dette gjøres. Gamle bilder, sort/hvitt eller gode fargefoto, blir stort sett gode nok når de scannes og oversendes med epost.

Høsten går fort, og desembernummeret av *Telepensjonisten* skal i trykken knappe to måneder etter at dette bladet er sendt ut. Som vanlig vil jeg gjerne ha innlegg om stort og smått. Har du noe du vil ha med, så send det inn jo før jo heller. Skulle det sette inn med ruskevær, kan det jo passe bra å skrive et innlegg til bladet. Siste frist står som vanlig nederst på denne siden.

Hilsen Berit Nylund

Innhold:

Redaktørens spalte	s. 2		
Lederen har ordet	s. 3		
Telepensjonistenes forening		Grådige og usømelege	
Telemark	s. 4	pensjonistar	s. 11
Dramatikk på Telefonstasjonen		Kulturfestival i Stavanger	s. 12
i Sagvåg	s. 6	Sofus	s. 13
Tur til Flor og Fjære	s. 7	Pensjonsreformen virker	s. 13
Portrett av en kollega	s. 8	Foreningsnummer og adresser	s. 14
Språket vårt	s. 9	Landsstyret	s. 15
Telepensjonistene i Mjøsbyene		Telenor har resirkulert 500 000	
sommermøte 2014	s. 10	brukte mobiltelefoner	s. 16

Neste nummer av bladet kommer ut i desember 2014. Frist for innsending av stoff er **16. november 2014**.

Redaktøren forbeholder seg retten til nedkorting av innlegg.

Forsidebildet: Tyttebærtur på Fillefjell. Foto: Berit Nylund.

Utgitt av Telepensjonistenes Landsforening. Redaktør: Berit Nylund. Ansvarlig redaktør: Anni Milward.

Lederen har ordet

Igjen er en sommer forbi, og høsten viser tegn til å være i anmarsj. Minnene om en helt uvanlig flott sommer går inn i historien, og for egen del ser jeg frem til stabile temperaturer på et nivå som ikke gir pes og hetebølger. Varmegrader på godt over 30 kan være bra for noen dager, men med varighet på flere uker må en med «vikingblod» melde pass!

Som forbundsleder har jeg også hatt en meget vellykket sommer. Medlemmer med flytteplaner og nytt husvære har forstått viktigheten av å melde adresseforandring. I stor spenning forventer jeg nå at returopplaget for vårt medlemsblad kanskje går i tilnærmet 0 når Telepensionisten kommer neste gang.

Ikke nok med det, men jeg har med stor glede også registrert at interessen for vår organisasjon fremdeles er til stede – mange nye medlemmer er kommet til, og vi har snart oppnådd større tilgang enn avgang – absolutt ikke verst med tanke på at vi er en organisasjon som har eksistert i snart førti år. Med andre ord er vi en organisasjon i vår beste alder og, ikke minst, attraktive – ikke verst!

I skrivende stund varsler nyhetene at det tidligere selvoppevnte «likestillingspartiet» Ap har trøbbel med likestilling i praksis. Kvinnene når ikke opp blant de eldre og durkdrevne herrene, blir det påstått. Du verden – skal vi igjen få en aktiv diskusjon om likestilling og kvinnenes lange kamp om posisjoner?

Med et smil konstaterer jeg at det meste her i verden går i ring, men også at alle ting henger sammen – det siste var kanskje en tanke å ta med for «kamphanene». Eller sagt på godt trøndersk; *de e ittnå som kjæm tå sæ sjø!* Den erkjennelsen har de fleste av kvinnene som arbeidet aktivt med likestilling i 70-80- og 90-årene for lengst forstått og vi innrettet oss etter dette – ikke så rart at vårt slagord var *Tøft, men gøy!*

Vil kvinnene opp og fram i ønskede posisjoner, er det nok like greit å innse at her må man selv være på banen og synliggjøre at man duger og holder ut i et stadig tøffere arbeidsliv. Erfaringen viser at også menn må gjøre det samme, men kanskje har flere menn enn kvinner et medfødt talent for egen markedsføring? Sier som dikteren: «mitt kall er ei at svare!»

Telepensionistenes Landsforbund er også en «bedrift» som bør praktisere likestilling. For nettopp å vurdere om dette blir gjort, har vi i sommer utarbeidet en analyse over blant annet kjønnsfordelingen i medlemsmassen. Analysen viser at organisasjonen har 66 % kvinneandel og 34 % andel menn. Landsstyret består av 4 kvinner og 4 menn, med kvinnelig redaktør som kommer i tillegg.

Vi har 33 lokalforeninger og her er 60,6 % av lokallerne kvinner, mens 39,4 % av lokallerne er menn. Erfaringen viser at også sammensetningen i de lokale styrene avspeiler en rimelig fordeling av vervene mellom kvinner og menn. Som forbundsleder er det ingen grunn til å si at denne situasjonen har gitt seg selv. Tvert imot så har dette vært et mål for alle ledd i vår organisasjon siden etableringen. Sporadisk har målsettingen gitt enhver leder av valgkomiteer utfordringer, men det har aldri vært en utfordring som ikke lot seg løse – valgkomiteene holdt ut og kom i mål!

Som vår tidligere konsernsjef (og medlem hos oss) sa i gitte situasjoner: «Sultne ulver jager best!» Jeg ønsker kvinnene i både yrkes- og organisasjonsliv, samt politiske partier lykke til med jakten!

Ønsker alle våre lesere fine høstdager!

Med vennlig hilsen
Anni Milward
Forbundsleder

Telepensjonistenes forening

Telemark

Brev sendt Televerkets Pensjonistforening Universitetsgt. 7
0130 Oslo 11. april 1991:

Ny pensjonistforening stiftet i Skien

På konstituerende møte onsdag 10. april 1991 ble Televerkets Pensjonistforening Skien stiftet. Til stede var det 29 medlemmer. På interimstyrets invitasjon til å bli medlem hadde i alt 41 pensjonister tegnet seg. Tre nye medlemmer kom til under møtet, slik at samlet antall medlemmer i utgangspunktet var 44.

Møtet valgte følgende styre:

Leder: Ingebjørg Klepp
Nestleder: John Larsen
Sekretær: Willy Thorsen
Kasserer: Harda Andreassen
Styremedlemmer: Ruth Garaas og Else Larsen.

Det ble valgt revisor m/varamann, valgkomite og representant til Landsmøtet. Av disse er 2 stykker gjenlevende.

Det ble lagt ved referat og medlemsliste fra det konstituerende møtet. Sitat fra møtet:

"I det vi viser til behagelig telefonsamtale torsdag 11.04.91 med Forbundsleder Hilmar Adriansen, minner vi om å bli tilgodesett med velferdsmidler. Pensjonistforeningen i Skien starter med "tom" kasse, og i første omgang skal vi i alle fall forsøke å sende vår representant til landsmøtet på Geilo i mai måned."

På møtet ble kontingent fastsatt til 100 kr.

I 2010 byttet foreningen navn til *Telepensjonistenes forening Telemark*. Lokalforeningen har i dag 85 medlemmer.

Styret har 5 medlemmer og 1 varamedlem, og har som regel et styremøte pr. måned. Vi har 4 medlemsmøter i året, inkludert årsmøtet og julemøtet.

På medlemsmøtene våre står det sosiale høyt i kurs, men møtene inneholder også nødvendig informasjon. Samtidig er vi opptatt av å ha god underholdning, og møtene åpnes gjerne med et vakkert dikt tilpasset årstiden vi er inne i.

Vi arrangerer turer to ganger i året; en dagstur og en flerdagerstur. Flerdagersturen veksler annet hvert år utenlands eller innenlands. Vi ønsker å ha kulturopplevelser i nærmiljøet eller litt lenger unna. I nærområdet har vi to flotte kulturhus, Ibsenhuset i Skien og Ælvespeilet i Porsgrunn, som har variert program året rundt.

Av steder vi har besøkt, vil vi nevne **Jernalderhuset i Skien**, hvor vi fikk et innblikk i hvordan folk levde på den tiden.

Og vi har hatt omvisning i **Skien Kirke**. I bybrannen i 1886 brant kirken ned. Den ble bygget opp igjen i 1894. Skien kirke ligger høyt og fritt midt i byen. Med to 68-meter høye tårn er den et særpreget kjennemerke i Skien. Orgelet i kirken er det tredje største i landet med sine 5200 piper og 70 stemmer. En av pensjonistene våre, Hallvard Grindlia, fikk den store ære å spille på

På tur til Vealøs

det flotte orgelet da vi besøkte kirken. Dette ble senere omtalt i Skien menighetsblad.

Telepensjonistene i Telemark har flest medlemmer bosatt i Grenlandsområdet, det vil si i nedre deler av Telemark. Dette har sammenheng med at Telenors største avdeling i Telemark, er og har alltid vært, lokalisert i Skien. Skien er Telemarks "hovedstad", og nest største by er Porsgrunn. Disse to byene har vokst sammen, og folk ser på dette som et felles boområde. Tradisjonelt har det vært mye industri i området, med Hydro som den største arbeidsplassen. Dette har endret seg, men fortsatt er det mange industriarbeidsplasser i vårt område.

Telemark fylke kalles gjerne "Norge i miniatyr". Fylket strekker seg fra kyst til fjell med store variasjoner i landskap og særpreg. Fra sørlandsidyll ved kysten, via bølgende fruktlandskap i Midt-Telemark til høyfjellet og mektige Hardangervidda.

Vi har Gaustadtoppen som rager over Rjukan i Tinn med sine 1.883 meter over havet. Her får en fantastisk utsikt. På klare dager kan man se østover til grensen mot Sverige eller sydover kysten – utsikten viser over 1/6 av Norge.

Telemarkskanalen er en av verdens vakreste kanaler. Den ble hugget inn i fjellet for godt over 100 år siden. Kanalen sto ferdig i 1892, og ble betegnet som et "åttende underverk" i Europa. Den forbinder kysten av Telemark med innlandet ved hjelp av 8 sluseanlegg på en strekning over 105 km fra Skien til Dalen. NRK1 hadde fjernsynsserien "Telemarkskanalen minutt for minutt" i 2013, som sikkert mange har sett.

Fylket har flere middelalderkirker, både steinkirker og stavkirker. Heddal stavkirke er Norges største. Noen av Norges høyeste bygninger finnes i Telemark, for eksempel Hydro fullgjødselsfabrikk, majestetiske Skien kirke med sine to tårn og Såheim vannkraftverk.

Gaustadtoppen

På femtenhundretallet begynte en med gruvedrift i Telemark, med mange forekomster av metaller og mineraler. Dette, sammen med god tilgang på vannkraft, førte til etablering av industri. Det ble startet flere jernverk. Flesteparten av disse er i dag nedlagt, men Ulefos Jernværk, som ble startet i 1657, driver fremdeles.

Norsk Hydros etablering i 1906 innledet den moderne industrihistorien i Norge.

Morgedal i Telemark er kjent som "skisportens vugge". Sondre Norheim skal ha æren for dette. Han gjorde Telemarkskjøring internasjonalt kjent. Telemarkskjøring er en tradisjonsrik skiteknikk for å forsere bratt og snødekket terreng.

Telemark er også kjent for sine mange flotte bunader og for rosemalingen.

Velkommen til Telemark, vårt vakre fylke, som har "hele Norge" å by på.

Julemøte 2013

Dramatikk på telefonstasjonen i Sagvåg

Me som budde på Stord, fekk litt av kvart å snakka om i dagane etter det allierte commandoraidet mot Gruo ei måneblank og kald januarnatt i 1943. Gruo var det lokale namnet på Stordø Kisgruber. Ikkje minst gjekk ordet om soldaten som hadde sete hjå Marie Knudsen på telefonstasjonen i Sagvåg om natta, medan alt spetakkelet stod på. Ho var styrar der i mange år.

Telefonstasjonen er det vesle huset oppe til høgre.

Medan eg skreiv bok om raidet, sette eg meg føre å snakka med alle dei norske commandosoldatane som framleis levde. Han som fann vegen til telefonstasjonen, skreiv seg William Legård den gongen, seinare William Kjær. Det var ein solvarm maidaag i 1982 eg fann vegen til ei grend i ukanten av Sandefjord, der han budde.

Det var ein tettbygd kar som ynskte meg velkomen og bad eg inn i stova, roleg i talen og roleg i rørslene. Andre veteranar frå "commandos" hadde fortalt meg at William og ein mann frå Møre var dei to kraftigaste i kompaniet, noko som ikkje seier heilt lite. Ein dag skulle dei slå fast ein gong for alle kven som i grunnen var den sterkaste. Dei mælte krefter i fire timar før dei gav seg - med uavgjort. William var gift med ei triveleg dame som sette kaffikoppar på bordet mest før me fekk sett oss.

"Skal du høre om alt galt mannen min har gjort nå da?" spurde ho.

Det var underleg å sitja og snakka med denne karen som lenge var på folkemunne heime hjå oss, men som me elles visste lite og ingenting om.

Han vart fødd ein maidaag i 1922, og runda 60 år i dei dagane eg vitja han. Med andre ord fylte han 21 år stutt etter raidet. I ungdomen var han på kvalfangst - han var ikkje frå Sandefjord for ingenting. Den dagen Noreg vart okkupert, låg han med "Kosmos II" nær Dakar. Dei hala tampane inn og sette kursen for England. William melde seg straks til teneste og vart inn-

rullert i "No 5 Troop", som var namnet på det norske commandokompaniet. Julia 1942 feira William på Shetland, for han var utteken til å vera med på eit raid mot norskekysten, utan at han visste kvar.

Då han vart orientert om raidet, fekk han og ein kamerat ansvaret for å okkupera telefonstasjonen i Sagvåg. På Kiskaiien skulle commandosoldatane med ein gong kutta telefonleidningar og øydeleggja alt sambandsmateriell, men dei som planla raidet, såg ikkje bort frå at tyskarane då ville prøva å ta seg fram til telefonstasjonen i bygda.

"Og minsanten fikk de rett i det," sa William.

Han var med på ein MTB (motortorpedobåt) som gjekk inn til Kiskaiien. Då han hoppa i land, var det ein einaste ting som stod i hovudet på han: telefonstasjonen. Han og kameraten heldt kvar sin maskinpistol i nevene der dei sprinta over grusen og over ei bru me kalla Podlabruo. Snart veik dei av frå skjenegangen og storma mot Sagvågssvingen. Korkje William eller fleire av dei andre hadde vore på desse kantane før, men dei hadde studert så grundig ein modell over heile aksjonsområdet at dei faktisk kjende seg att.

Då dei to karane hadde lagt Sagvågssvingen bak seg, fekk dei auga på telefonstasjonen, eit lite, kvitt hus borte på ein knaus. Utan lyd opna dei ei grind og stiltra seg med fjørande steg bort til døra. Dei kunne lesa TELEFON i måneljoset. William lydte intenst med eit øyra i veggen, men alt var stilt. "Så banka vi på som folk. Det var et litt forskrekka kvinnemenneske som stakk hue ut."

Commandosoldatar var i sving med detonerende lunte i nærleiken, og nett då fauk telefonstolpane. Marie Knudsen vart nok uhygd med det same, men det fortok seg visst snart, mintest William. Dei vart sitjande der hjå henne medan dei andre romsterte i Gruo.

"Je trur hun hadde kaffe til oss au," sa William.

Ein gong vart det uro utanom husveg-

gen, der tre andre commandosoldatar heldt vakt. Både William og kameraten retta maskinpistolane mot døro, som brått gjekk opp. Inn kom kommandanten på Kiskaiien, Gustav Bultjes, med hendene i veret.

"Han skjønnte nok at spillet var tapt, så ja tok fram ei sigarettpakke og spanderte en røyk på han."

Så vart dei sitjande der utover natta, dei to ungdomane og kommandanten, som òg var ein ung mann. Han trudde nok helst at det var alliert invasjon i landet. Saman med to andre tyskarar vart han teken med til England.

Marie Knudsen snakka bergensk. Ho sa alltid "hytten" om stasjonen sin. Ein mann som budde nær ved, kom til henne den dramatiske natta og spurde om ho ikkje ville fara vekk eit stykkje, til aksjonen var over. "Nei," svara ho, "faller hytten, så vil jeg falle med den."

Medan kameraten vakta på kommandanten, var William med ein annan soldat ned til bryggjene i Sagvåg og såg etter tyskarar, men der var alt stilt. "Vi var jo redd for at tyskerne kunne være der hvert øyeblikk med forsterkninger."

Litt før klokka tre fekk han ordre om å kjappa seg attende til Kiskaiien der to MTB-ar låg og venta. Båtane ville gå just klokka tre, anten det no stakk eller skar. Dei som hadde sprengt alt maskineri i Gruo, kom byksande samstundes til Kiskaiien, og klokka var på slaget tre då båtane bakka ut.

På veg mot vest låg William lenge i ei køy, og tenkte støtt på Marie Knudsen og kor merkeleg det måtte vera "å få besøk på denne måten". No var det "folkene på brua" som skulle ordna resten: å finna raskaste vegen til Shetland. William hadde løyst si oppgåve og sovna blideleg i køya.

Då eg takka for meg og sa farvel til William Kjær, blunka han lurt og sa: "Du må hilse te Sagvåg og si takk for sist."

Arnfinn Haga

Tur til Flor og Fjære

03.06.14 var vi i Haugesundsforeningen så heldig at vi fikk være med Stavangerforeningen på tur til Flor og Fjære. Det var en opplevelse for oss på flere måter. For det første, og kanskje det viktigste, er det kjekt både å få møte "gamle" kolleger og å få nye bekjente i pensjonistenes rekker. Mange gode samtaler finner sted når vi samles om et felles turmål og opplevelser i en god sosial sammenheng.

Det var et fantastisk skue som møtte oss da vi kom i land på Søre Hidle. På denne lille øya i Ryfylke, i et vestlandsk klima, er det bare utrolig hva de har fått til å vokse og gro av både norske og mer eksotiske planter. Samtidig var det en stor variasjon av farger og mange flotte fargesammensetninger. Det ble en meget interessant omvisning og utmerket guiding. Når det hele så toppes med en kulinarisk opplevelse i restauranten kan det ikke bedre bli. Der fikk vi også en utmerket introduksjon til de forskjellige retter av husets kokk.

Været var absolutt med oss på omvisningen. Etter maten begynte det å dryppe litt, men her var jo paraply til alle, så nok en tur i de vakre omgivelsene, nå på egenhånd, var intet problem. Været viste seg fra en annen side da vi kom inn igjen til Stavanger, men vi greide akkurat å komme oss inn i bussen før himmelens sluser åpnet seg. Etter en meget vellykket dag var vi tilbake i Haugesund i tørt og fint vær, ikke en dråpe regn hele dagen der i byen!

Vi takker for det hyggelige samværet og legger oss i selen for å komme opp med et opplegg for opplevelser på Haugesundssida av fjorden til neste år.

*For Haugesundsforeningen
Jacob R. Utvik*

Klar for tur i den flotte parken. Foto: Øyvind Nilsen

Portrett av en kollega:

Eivind Valberg Sign: EVL

Pensjonist fra 1.9.1993

Født og 26.08.1931 oppvokst sammen med 2 søsken på et småbruk på Valberg i Leirfjorden. Veien til den 2-delte skolen var ca 4 km lang. Det ble aldri kjedelig i barneårene. Det ble tidlig tildelt ulike arbeidsoppgaver på gården samt deltaking i fiske på fjorden. Krigshandlinger i nærområdet ble de heldigvis forskånet for med ett unntak: Engelske fly bombet et tysk skip i nærheten av skoleveien. Det er et minne som sitter spikret.

Starten i radiobransjen.

I 1949 begynte Eivind som radioreparatør hos en radioforhandler i Mosjøen. Året etter reiste han til Andenes hvor han stiftet bekjentskap med skipsradioutstyr: montasje og reparasjoner. Med denne bakgrunnen reiste han til Bodø hvor han arbeidet på radioverkstedet til Samvirkelaget.

Bodø radio/aeradio

Så i 1956 tiltrådte Eivind som Tekniker III ved Televerktes Flysikringstjeneste, teknisk tjeneste. Der fikk han opplæring på sendere, mottakere, ulike installasjoner i tårnbygget samt et stort spekter av navigasjonshjelpemidler på og i nærheten av flyplassen. Denne allsidige tjenesten medførte mye kurs- og opplæring på nye systemer både i inn- og utlandet. Tjenesten var ansvarsfull og krevende med hyppige natt- og helgevakter, alltid alene.

Også kystradioen/Bodø radio trakk veksler på den tekniske stab, og ved teknisk utvidelser i 1982 ble Eivind tildelt oppfølgingen der, med fremmøte på Hammaren og arbeidstid på dagtid. Selv om Eivind savnet det gode tekniske fellesskapet i Flysikringstjenesten så fant han seg fort til rette med eneansvar for kystradio med god oppbakking fra det tekniske miljøet ved Rogaland radio. Han ble etter hvert en etterspurt ekspert som ble tilkalt også til andre stasjoner på fastlandet, men også til Jan Mayen og til Svalbard radio/Isfjord.

Spesielle hendelser.

Under montering på Vardefjell/VOR skulle han kjøre ned i en gondol. Det viste seg at det var feil med systemet slik at gondolen kolliderte med ei mast og trillet rundt. Eivind fikk krabbet seg ut av gondolen, hoppet over i masta og klatret ned noe forslått.

Omorganisering.

I 1991 ble kystradioen overført til Bodø teleområde, og det ble reist spørsmål ved den tekniske driften av stasjonen, som naturligvis skapte stor usikkerhet for Eivind. Han valgte å fratruke seg 2 år senere. Det ble i alt 37 års tjeneste i Televerket/Telenor.

Fritidsinteresser

Hans store interesse har ikke uventet vært som radioamatør. Han fikk lisens allerede i 1950, med kallsignal LA9IC. Hobbyen har gitt han stor glede og medført et stort kontaktnett. Mer enn 100 land har han hatt kontakt med, og hobbyen holder han fortsatt vedlike med både tale og morsetegn. Tidligere bygde han alt utstyret selv med gode resultat, og mange var de som besøkte Eivind og fikk råd og hjelp til å fikse det meste.

Hans andre fritidsinteresse har vært knyttet til friluftsliv, med utallige turer med telt og fiskestang. Han er kjent for sine hyppige besøk i Saltstraumen hvor han har dratt på land store mengder fisk. Den største var en sei på over 18 kg, sier han med et smil om munnen.

Tilbakeblikk

Eivind ser tilbake på tiden i Televerket som en positiv tid. Han hadde et godt samarbeid med kolleger både lokalt og sentralt og er fornøyd med de oppgavene han ble tildelt.

Fremtid

I pensjonistforeningen deltar han ofte på møter og på turer. Det trives han godt med og sprer latter og glede med sitt gode humør. For øvrig gjelder det for han og alle oss andre: det er helse som bestemmer fremover.

Heimlassen Valberg i Leirfjord.

Eivind er en ivrig sportsfisker.

SPRÅKET VÅRT

Fra en telepensionist er det kommet en interessant mail. Han viser til en artikkel i *National Geographic* som beskriver utviklingen av det engelske språket, etymologi og nyord, de siste 1000 årene og skriver at Oxford English Dictionary nå inneholder 600.000 ord. Nå lurar han på om tilsvarende opplysninger fins om det norske språket, hvor mange ord det fins og hvor mange ord en gjennomsnittsnordmann må kunne for å klare seg i vårt samfunn.

Dette er et komplekst emne som det ikke fins noen samlet oversikt over, og det krever egentlig en lang utredning. Her må jeg være kortfattet og likevel prøve å gi et mest mulig fyllestgjørende svar.

Først om **engelsk**, som er blitt et virkelig verdensspråk. Det er minst like viktig og mer anvendbart enn latin var i middelalderen. Spørsmålet mange stiller er hvorfor engelsk er så rikt på ord. Svaret er at det har blitt påvirket av andre språk. Da Det vestromerske riket – som gikk til grunne i 476 – var på det mest ekspansive, omfattet det også deler av dagens Storbritannia. Romernes språk, latin, fikk allerede da innpass i gammelengelsk.

Den neste store språkpåvirkningen var danske og norske vikinger involvert i. Harald Hardråde, far til Olav Kyrre, som sies å ha grunnlagt Bergen, tapte i 1066 et slag mot den engelske kongen. Dette banet veien for en herre fra Normandie ved navn Vilhelm, med tilnavnet Erobreren. Han vant et slag mot den engelske kongen bare tre uker etter. Dermed skulle fransk bli dominerende ved hoffet og i adelige kretser i noen hundre år, og derfor fins det så mange ord med franske røtter i engelsk, i tillegg til de latinske. Dessuten har engelsk tatt opp i seg ord fra mange andre språk, men det er likevel å betrakte som *et germansk språk*, i likhet med f.eks. tysk og norsk, blant annet fordi gammelengelsk var en del av det germanske språkområdet.

Når det gjelder spørsmålet om hvor mange ord det er i norsk, er det umulig å svare med et bestemt tall, særlig fordi det stadig kommer til nye ord. Mange nordmenn tror at norsk «er et fattig språk», og at de derfor må uttrykke seg på engelsk. Dette er nok en utbredt misforståelse: norsk er både et nyanserikt og ordrikt språk. Det skyldes i hovedsak de to offisielle språkformene, bokmål og nynorsk, en mengde importord fra nedertysk og de mange dialektene våre.

Tanums store rettskrivningsordbok opererer med 300.000 ord. Når **Norsk Ordbok**, som har vært under arbeid siden 1930, blir ferdig neste år, skal den inneholde 600.000 ord og ordformer. Henrik Wergeland (1808-1845) er vel den norske dikteren som har brukt flest ord i sitt forfatterskap. Knut Hamsun (1859-1952)

tok i bruk dialektord og -uttrykk som bare i liten grad hadde stått på trykk tidligere. 33.000 ord brukte Hamsun, langt flere enn William Shakespeare (1564-1616).

Mange ord en innfødt norsk borger er i besittelse av på de forskjellige alderstrinn eller 'utviklingstrinn', fins det ikke sikre tall for. Her må vi skille sterkt mellom det *aktive* og det *passive ordforrådet*. Det passive ordforrådet er mye større enn det aktive. Helene Uri hevder at det er vanlig å regne med at en 5-åring kan ca. 10.000 ord.

Lengden på ord, hvor mange bokstaver et ord kan inneholde, er også interessant. I norsk og tysk er **orddanningsmønsteret** (3 ledd, 20 bokstaver i dette ordet) likt, men forskjellig fra engelsk og fransk. Vi kan sette til ledd foran, mellom og etter hovedordet, men ord som i allmennspråket inneholder mer enn 4 ledd og over 25 bokstaver regnes for 'tunge' og bør deles opp. Det gjør man ikke i Tyskland. I Leipzig traff jeg i DDR-tiden på dette ordet over inngangsdøren til et skredderverksted: **Damenbekleidigungsschneidermeisterin**. Damebekleidnings-skreddermesterinne ville neppe ha falt i god jord hos Norsk språkråd, selv om den norske yrkesbetegnelsen har tre bokstaver færre enn den tilsvarende tyske, som består av hele 36 bokstaver.

Og hva syns du som leser når du får vite at en av mange forkortelser som Helsedirektoratet bruker, **MOH**, står for **medikamentoverforbrukshodepine**.

Høstjakten uten farlige våpen kan denne høsten foregå innendørs og bestå i å finne virkelig laaange ord. Tips: Lytt på «Nytt på Nytt».

God jakt!

rbnylund@online.no

Telepensjonistene i Mjøsbyene hadde felles sommermøte i 2014

I lengre tid hadde vi i nordenden av Mjøsa syslet med tanken om å få til et felles arrangement for lokalavdelingene i Mjøsbyene. Det er lenge siden sist det var noe felles. Så ble det til at styrene for Hamar, Gjøvik og Lillehammer Telepensjonistforeninger møttes til et samtalemøte med mulighet for idedugnad den 12. mars 2014 på Vertshuset ved E6 på Biri.

Vi gikk blant annet inn for å «utrede» ideen om felles sommermøte og invitere andres medlemmer til å delta på egen forenings turer. Det kan selvfølgelig by på noen praktiske problemer avhengig av om ruta legges på øst eller vestsida av Mjøsa. Men vi får se.

For sommermøtet var det nærliggende å tenke på Honne Hotell og Kurscenter oppe i lia på Biri.

Etter møtet vårt på vertshuset dro vi derfor opp til Honne og tok en rask befarings samt innhentet informasjon om stedet og hvor mange personer som kunne få plass ved lunsjbordet.

Honne ligger 4 mil fra Hamar, 2 mil fra Gjøvik og 2,5 mil fra Lillehammer. Dermed er det et sted som fysisk ligger slik til at avstandene blir rimelig fordelt mellom avdelingene våre.

Dessuten er stedet kjent av flere av våre medlemmer fra den tiden de var i Telenor/Televerkets tjeneste. Mange av medlemmene våre som jobbet i Mjøsområdet har både holdt kurs og deltatt på kurs der. Blant annet var stedet mye brukt både på 70- og 80-tallet av Lillehammer sine «Telefolk».

Så kom torsdag den 19. juni. Den opprørt med duskregn og ustabile værforhold i området, men vi skulle jo være inne, så det gjorde ikke noe.

Blide og forventningsfulle møtte det opp 31 medlemmer fra Lillehammer, 23 fra Hamar og 27 fra Gjøvik. En god del av disse hadde jobbet sammen eller var gamle kjente på andre måter «over bygrensene» og syntes det var hyggelig å treffes igjen.

Kl. 1300, etter at vi hadde funnet en plass ved bordene i spisesalen, ble vi ønsket velkommen av leder for Lillehammer Telepensjonistforening, Helge Bræin. Han sa at vi regnet med å holde et «avslappet» nivå med hensyn til underholdning. Det skulle være romslig tid for sosial kontakt, treffe gamle kollegaer og evt. bli kjent med nye. Men likevel slik at de som «følte for det» kunne si noe.

Dessuten var det gjort avtale med «Honne», stedets korrekte navn står ovenfor, om at en med god kjennskap til stedet skulle holde en kort oppsummering av historikken rundt det. Dette hadde Sjur Haanshus påtatt seg. Han er direktør for Skogbrukets Kursinstitutt.

Her er en sterkt forkortet versjon av det Sjur Haanshus fortalte:

Honne er eid av Skogbrukets Konferansesenter AS, bak det igjen står de fleste skogbruksorganisasjoner i Norge. Hotell-driften og Kursdriften på Honne drives av helt separate selskaper og hotellet er ikke medlem i noen kjede.

Honne er en meget gammel gård antagelig fra før vikingtiden. Navnet stammer fra «Hønne» som kommer av ordene «horn» eller «hjørne», noe man mener peker hen på formen på åsryggen syd for gården.

Biri Kommune kjøpte Honne i 1920 og foretok en større utparsellering. Etter dette fikk Honne det areal gården har hatt i nyere tid, ca. 300 mål dyrket jord og 200 mål skog. Gjøvik Kommune brukte sin forkjøpsrett til Honne i 1968, dermed ble det for alltid slutt med jordbruksdrift

En pensjonert buss ble brukt som skyssmiddel

Honne hotell og kursrnter

Sjur Hanshus forteller om "Honnes" historie

Forsangerne: Fra venstre Torild Gundersen, Kåre Garmager, Bjørg Garmager, Randi Vatne Nordvi, Ruth Kvarstad, Marit Kristiansen og Vera Westlie Furulund (leder Hamar). Så kommer Arne Eikåsen, men nå som trekkspiller.

i vanlig forstand i det mesteparten av jorda ble lagt ut til kommunalt tomtefelt. Skogbrukets kursinstitutt ble flyttet fra Prestebakke i Halden og til Honne i 1972, og dette var starten på Honne slik vi kjenner det i dag.

Så var det tid for bevertning og underholdning. Maten bestod av lunsjbuffet med varme og kalde retter, dessertbord og kaffe/te. Vi hadde både spisesalen og salen ved siden av med sofagrupper til rådighet.

Som sagt hadde vi ikke «programmert med» spesiell underholdning, men det ble likevel flere fine innslag. Vi må virkelig ta av hatten for avdelingen på Hamar,

både når det gjelder transporten deres og underholdningsbidragene.

De brukte en pensjonert buss (veteranbuss) som skyssmiddel.

De stilte med både trekkspiller og egenkomponert sang, kalt Teleseniorsang, skrevet for anledningen. I tillegg hadde de også medlemmer som fortalte historier og vitser. Vi nevner Aud og Anders Bekkevold samt Arne Eikåsen som meget framtreddende bidragsyttere.

Under avsynging av «Teleseniorsang», stilte hamarsingene opp med en forsangergruppe.

Som finale framførte leder av Hamar Telepensjonistforening, Vera Westlie Furulund, «sveiser-masurka» av Alf Prøysen.

Så var det over for denne gang og vi dro etter hvert hjemover. Men det passer å avslutte med standardsetningen fra skolestilene våre: «så dro vi hjem og alle syntes de hadde hatt en fin opplevelse!»

Hilsen Helge Bræin.

Grådige og usømelege pensjonistar

I Aftenposten 30. juli, d.å. hevdar Andreas Skartveit at no må pensjonistane roe seg, for no har fortida fått nok. Og han legg til at mykje tyder på at vi pensjonistar har vore grådige inntil det usømelege. Vi som har eit langt yrkesliv bak oss og som har betalt pensjon-avgifta vår fullt ut, kjenner oss neppe igjen i hans beskrivelser. Dessuten fekk 10% av pensjonistane ein betydeleg skatteauke frå 2011, og trygdeavgifta vart auka frå 3% til 4.7%

Førtidspensjon eller avtalefesta pensjon, vart eit begrep på 80- og 90-talet, ofte fordi bedrifter ynskte å nedbetale og prøvde å skyve nokre av sine kostnader over på pensjonsordningar. Dette vart populært også blant dei tilsette og førde til at regelverket vart revidert og endra. I dag er det såleis mogeleg for friske folk i yrkesaktiv alder

å heve både løn og pensjon frå fyllte 62 år. Men pensjonsfonda har aldri vore dimensjonert for den type utgifter, dei er meint å dekke alderpensjon på grunnlag av opptjeningstid og innbetalt pensjonsavgift.

Alderspensjon: I dag ser vi konsekvensane av all førtidspensjonering og at stadig nye grupper får innført pensjonsordningar som det ikkje er betalt pensjonsavgift for. Vi må alle jobbe lenger, men først av alt må vi kvitte oss med dei fleste sær-aldersgrenser/ ordningar, og Arbeidsmiljølovas 70- årsgrense bør håndhevast. Det må takast helseomsyn i framtidige pensjonsordningar, men ved bruk av særbestemmelsar må det kunne legitemerast med helseattest.

Vi må jobbe meir: Den første tida i yrkeslivet hadde vi 6 dagars veke. Då trengde vi sundagen som reell kviledag. Weekendturar til London og Paris var eit ukjent begrep, det var knapt nok energi til ein tur på hytta. Hytte var det for øvrig svært få som hadde.

4 dagars veka er i dag på full fart inn, og Interiørblad viser hytter med "husstandard". Dette blir begrunna med at når ein er på hytta frå torsdag ettermiddag til søndag, treng ein dei same fasilitetane der som heime. I tillegg får ein høyre om alle langweekendane til inn- og utland, som ein må ha for å kople av frå det daglege strevet. Samtidig klagar ein gjerne over energisløsing og forureinsing.

Eg er einig med Skartveit i at friske pensjonistar har eit godt liv, ikkje minst fordi vi er vande med å setje tæring etter næring. Og det må vi fortsette med, for med ein årleg reduksjon av lønsveksten på 0.75 %, kan vi ikkje oppnå den same kjøpekraft som yrkesaktive.

Førde, 4. august 2014
Dagunn Klakegg

Kulturfestival i Stavanger

Hvert 3. år arrangerer Telenor Kulturforbund (TKF) kulturfestival for sine medlemslag. Da møtes en del av medlemslagene for å utveksle erfaringer og vise hva de driver med. Telenor Kulturforbund (TKF) ble stiftet 25. april 1997 Oslo. Kor og orkestre i Telenor hadde hatt samlinger i 5 år før TKF ble opprettet.

TKF er en paraplyorganisasjon for alle lag av Telenoransatte som driver med kultur. 18 lag med til sammen nesten 900 medlemmer er tilsluttet Telenor Kulturforbund. Helgen 12. til 14. september hadde Telenor Kulturforbund samling i Stavanger med 170 deltakere fra 10 lag. 4 kor, 2 storband, fotoklubber, kunstforeninger og scrapbooking (lager kunstferdige kort og bilder).

Telestar storband. Foto: Svein Brønstad

Deltakere fra Trondheim, Gjøvik, Kongsvinger, Sarpsborg, Oslo og Bergen kom til Stavanger fredag ettermiddag og kveld. Nydelig sommervær fristet mange til en spasertur i den vakre byen. Selv om Stavanger er en stor by, er det som å vandre i en fredelig sørlandsby når en kommer inn i gater, smug og åpne plasser som er skjermet for trafikk.

Båttur til Lysefjorden, busstur i Stavanger og omegn eller byvandring sto på programmet lørdag formiddag før forberedelse til konsert om ettermiddagen.

Lagene som deltar på festivalen, må vise fram eller fortelle om aktiviteten i laget sitt. Før konserten viste gruppa fra Gjøvik, som driver med *scrapbooking*, produktene sine. De lager flotte kort og bilder, hovedsakelig av papir i alle farger, men også annet materiale brukes til å dekorere med.

Telekamera fra Bergen innledet konserten med en billedserie fra Tall Ship Races' besøk i Bergen. Til bildene hadde de lagt inn fin musikk og opptak av sang og musikk fra båter, og korsang fra

scenen på torget. De formidlet folkeliv og stemning under festdagene i Bergen på en glimrende måte.

Siste skudd på stammen i TKF er et kor/orkester som kaller seg for *UkuTele*. De fikk æren av å åpne konserten. Det viste seg å være en sangglad gjeng fra Oslo på 10 – 12 personer Alle spilte på ukulele mens de sang med glød og humor.

To storband er tilknyttet TKF. Det er *Teletuten* fra Sarpsborg og *Telestar* fra Bergen. De har begge lang fartstid – Teletuten fra 1985 og Telestar fra 1974. To medlemmer i Telestar har vært sentrale i orkesteret helt fra starten. Begge orkestrene er dyktige, og det er en fest å høre dem spille.

Tre kor deltok på konserten, alle blandakor. Det eldste koret er *Teleklang* fra Trondheim, som ble stiftet i 1967. Koret er ganske stort med over 30 sangere. *Teletonen* fra Bergen hadde 25-årsjubileum i år, og koret *OsloTelefonikerne* kom på banen i 1991. Konserten ble en fin blanding av fengende musikk fra storband og korsang med stor variasjon i valg av sanger.

Gjennom mange år har foreninger og lag tilsluttet kulturforbundet bidratt til et godt samhold mellom kolleger i fritid og på jobb. Medlemmene har hatt stor glede av å delta selv, og de har også gledet sine kolleger og bidratt til et godt og trivelig arbeidsmiljø.

Berit Nylund

OsloTelefonikerne. Foto: Svein Brønstad

UkuTele spilte og sang med liv og lysst. Foto: Svein Brønstad

Fruen har blitt spillavhengig. I hver en ledig stund okkuperer hun nettbrettet eller mobilen for å spille Wordfued og legge kabaler. Gemalen forsømmes, middager forsinkes, grøten brennes og renholdet i boligen får skure. Alternative forslag fra min side om heller å vaske tak, avise fryseren, stryke skjorter eller ta seg av oppvasken, faller stadig oftere på digital steingrunn. Selv frokosteggets tradisjonelle endelikt har måttet vike for Kongekabalens vranghet. Gamle konger har en hang til å abdisere. Går hun heller til sengs med iPADen enn Sofusen sin, blir det datakræsj!

Supersommeren med skred av varmekorder var en velsignelse for folk i sør og nord. At NSB tidvis fikk problemer med slyng på linjenettet bekymret lite, all den stund sjøen kokte av badegjester og markrellstimer. Ingen akter på at Moder jords hetetokter er forvarsel om at kloden er i ferd med å gå varm. Heftig vær og store klimaendringer ligger foran oss. Is fryseren smaker godt i sommervarmen. Verre er det med polarisen som forsvinner. Havfersk fisk og lukrativ fiskerinæring kan fort forsvinne fra våre kyster. -Da får

vi heller spise fiskekaker, som salige Marie Antoinette sa om matmangelen i Paris under Ludvig den 14.

-Svartedøden er på vei, erklærte fruene tidlig høstmorgen over nettbrettet og koppen med morgensvart kaffe. - Du får slå i litt melk da, repliserte jeg i morgenørnska. Da aste hun seg opp og viste meg bildet av to sykepleiere i romdrakt som bar bort en døende afrikaner. Ebolaen er ute av kontroll og sprer seg fra land til land, sto å lese. -Det er svartedøden som kommer tilbake, mente hun. Dystre utsikter ifølge hennes svartsyn. Men vi nordmenn tar jo tran hele vinteren, så vi står nok av dette også. Da er det verre med IS og ytterliggående muslimers planer om å et islamsk verdensherredømme. Mot det trengs sterkere medisin enn Møllers tran. Skjønt vi har jo mulighet for å teppebombe IS-tilhengerne med innebygde tranflasker i våre avanserte norskproduerte våpen fra Kongsberg våpenfabrikk.

Supermobiler og nettbrett er i ferd med å skape en ny mennesketype. Småbarn bruker nettbrett før de har blitt bleietørre, og den eldre generasjon utvikler seg

til Krumnakker. Du ser det godt i køen på legekontoret. De fleste sitter med krum nakke og nesa ned i mobilen. Neander-talermannen var første skritt i utviklingen fra ape til menneske. Nå går vi raskt mot Krumnakkemannen med fokus på mobilskjermen og egne tær mens vi vandrer med freidig mot rett inn i digitaljungelen.

Telenorskuta med Baksaa ved roret går fortsatt så det suser. Mobilsatsingen i utlandet er gulleget. For første halvår 2014 rapporteres økning til 176 millioner mobilabonnenter globalt og 3,2 millioner i Norge. Milliardene ruller inn i rekordfart. Aksjeeierne gnir seg i hendene mens 33000 ansatte gjør jobben. Også vi har vært om bord. Det kan vi være stolt av. Men mye vil ha mer, det skal spares også. Driftskostnadene hjemme skjæres til beinet, og arbeidsplasser forsvinner. Det hadde vært gildt med et drypp småslanter til driften av medlemsbladet og pensjonistforeningene. Men vi får også kjenne sparekniven, som dere ser.

Høstlig godværshilsen til alle lesere.

Sofus

Pensjonsreformen virker: Folk står lenger i arbeid

En ny rapport fra Statistisk sentralbyrå viser at yrkesdeltakelsen blant personer over 62 år fortsetter å øke. Økningen skyldes i hovedsak pensjonsreformen, men også høyere utdanningsnivå i befolkningen og stadig høyere yrkesdeltakelse blant kvinner.

Pensjonsreformen ble innført 1. januar 2011. Den gjør det mulig for mange å ta ut pensjon fra 62 år, men også muligheten til å kombinere uttak av pensjon og fortsatt arbeid. Reformen er innrettet slik at det lønner seg å vente med uttak av pensjon og stå i arbeid lenger.

Statistisk sentralbyrå (SSB) konkluderer i sin nye rapport at andelen som er sysselsatt i aldersgruppen 62-66 år har hatt en forholdsvis større økning enn for 60- og 61-åringene. Aldersgrupper som er direkte berørt av pensjonsreformen, dvs. de som er over 62 år, innretter sin atferd etter reformens intensjoner: De står lenger i arbeid.

Tall for 2. kvartal 2010 viste at blant alle 62-åringene, så var 52,5 prosent i arbeid. Tre år senere (2. kvartal 2013) var dette tallet økt til 57,5 prosent. Det er en økning på 10 prosent (5,3 prosentpoeng) på kun tre år. 64-åringene hadde i samme periode en økning på 12 prosent (4,8 prosentpoeng), da yrkesdeltakelsen økte fra 39,6 prosent til 44,4 prosent.

Pensjonsreformen får hjelp av generelt høyere utdanningsnivå og yrkesdeltakelse

Det er fortsatt selvsagt slik at arbeidstakerprosenten (andelen yrkesaktive i hvert årskull) faller med stigende alder, for eksempel er det kun 29,7 prosent

som er i arbeid som 66-åringene (2. kvartal 2013). Men tallene* fra SSB viser at for hvert alderskull er det en gradvis økning i arbeidstakerprosenten over tid. Utviklingen har særlig skutt fart etter innføringen av pensjonsreformen, men utviklingen skyldes også to strukturelle forhold:

1. Utdanningsnivået øker i den eldre befolkningen og høy utdannelse har gjenomgående en høyere andel yrkesaktive enn lavt utdannede.
2. Den nye generasjonen av eldre kvinner har en høyere andel yrkesaktive enn tidligere generasjoner.

*SSB bruker NAVs arbeidstakerregister som kilde.

FORENINGSNUMMER OG ADRESSER

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENJONISTFORENING

Her møter du venner og kolleger og oppfrisker gamle minner.

ARENDA	Finn Egil Halvorsen	Lensmannsvn. 23	4815 Saltrød	37 03 08 26	952 58 324	tparendal@telepensjonistene.no
BERGEN	Roy Knag Jæger	Postboks 7150	5020 Bergen	56 14 81 02	915 38 870	tpbergen@telepensjonistene.no
BODØ/SALTEN	Gerd Blomstrand Kristensen	Tjeldberget 11/LE 301	8012 Bodø	75 58 11 68	416 95 790	tpbodosalten@telepensjonistene.no
DRAMMEN	Henning Torsby	Skogervn. 2B	3041 Drammen	32 81 95 24	911 40 761	tpdrammen@telepensjonistene.no
FORNEBU	Truls Erik Langeggen	Postboks 214, Sentrum	0103 Oslo	22 11 51 61	900 29 271	tpsentraleenheter@telepensjonistene.no
GJØVIK	Anni Milward	Rudslåtten 9	2830 Raufoss	61 19 10 54	905 79 297	tpgjovik@telepensjonistene.no
GLÅMDAL	Aina Holen	Eidemsgt 8	2212 Kongsvinger	62 81 43 60	905 44 578	tpglaamdaldal@telepensjonistene.no
GUDBRANDSDAL	Åse nordnes	Fyrvyn 10	2670 Otta	61 23 04 98	902 67 965	tpgudbrandsdal@telepensjonistene.no
HAMAR	Vera W. Frydenlund	Vagnvegen 7a	2315 Hamar		971 21 640	tphamar@telepensjonistene.no
HARSTAD OG OMEGN	Elisabeth Markussen	Utsikten 18	9406 Harstad	77 01 79 76	957 70 128	tpharstadomegn@telepensjonistene.no
HAUGESUND	Jacob R. Utvik	Fred. Kolstøsgt. 5	5532 Haugesund	52 72 26 56	907 52 637	tphaugesund@telepensjonistene.no
HELGELAND	Oddvar Ulvang	Askeladdveien 25	8800 Sandnessjøen	75 04 30 16	413 33 665	tphelgeland@telepensjonistene.no
KRISTIANSAND	Ingvar Kallevik	Astrids vei 31	4633 Kristiansand S	38 09 13 34	901 65 520	tpkristiansand@telepensjonistene.no
KRISTIANSUND	Jarl Joø	Nerlandsdalen 23	6508 Kristiansund N	71 67 95 99	993 24 395	tpkristiansund@telepensjonistene.no
LARVIK	Berit Olafsen	Øvre Bøkeligt. 48	3256 Larvik		950 27 230	tplarvik@telepensjonistene.no
LEVANGER	Marit Vikhammer	Okkerhaugen 12F	7600 Levanger	74 08 15 07	974 82 759	tplevanger@telepensjonistene.no
LILLEHAMMER	Helge Bræin	Moengvegen 16	2619 Lillehammer		913 09 320	tplillehammer@telepensjonistene.no
LILLESTRØM	Ragnhild Dehli	Gamle Rovenv. 39	1900 Fetsund	63 88 14 22	906 47 064	tplillestrom@telepensjonistene.no
LOFOTEN	Kirsten Stokvik	Postboks 196	8376 Leknes	76 08 07 66	975 62 692	tplofoten@telepensjonistene.no
MOLDE	Audbjørg Endresplass	Tostenbakken 30	6416 Molde	71 24 42 39	991 59 730	tpmolde@telepensjonistene.no
NAMSOS	Wenche Fahsing	Niels Bjørums gt. 38B	7800 Namsos	74 27 14 17	958 65 851	tpnamsos@telepensjonistene.no
NARVIK OG OMEGN	Greta Arntsen	Meieriveien 5	8517 Narvik	76 94 12 00	971 82 759	tpnarvikomegn@telepensjonistene.no
OSLO	Dagfinn Husmo	Postboks 1088, Sentrum	0104 Oslo		906 35 850	tposlo@telepensjonistene.no
SANDEFJORD	Yngve Stentun	Lahelleveien 117	3218 Sandefjord	33 45 12 14	911 44 433	tpsandefjord@telepensjonistene.no
SOGN OG FJORDANE	Oliv Ottesen	Skjæret 27	6800 Førde	57 82 14 87	412 78 159	tpsognogfjordane@telepensjonistene.no
STAVANGER	Berit Kopren	Peer Gynts vei 4	4019 Stavanger	51 87 01 46	900 47 814	tpstavanger@telepensjonistene.no
STEINKJER	Kirsti Leiros	Muusøra 3F	7670 Inderøy		917 63 045	tpsteinkjer@telepensjonistene.no
TELEMARK Postadresse	Elsie Marit Hansen Ragn. Olsen-Fjelstad	Høyenlia 23B Jernbanegt 23	3728 Skien 3916 Porsgrunn		472 85 760 901 02 687	tptelemark@telepensjonistene.no
TROMSØ	Roar A. Johannessen	Henrik Wergelandsv. 24	9007 Tromsø	77 61 82 33	907 31 178	tp tromsø@telepensjonistene.no
TRONDHEIM	Marie Aashagen	Nedre Flatåsv.170	7099 Flatåsen	72 58 03 51	971 29 908	tptrondheim@telepensjonistene.no
TØNSBERG	Inger Heldal Anderson	Ospebakken 7	3153 Tolvsrød	33 33 02 94	906 09 101	tp tonsberg@telepensjonistene.no
VALDRES	Aud Anny Bergene	Vestringsbygda	2910 Aurdal	61 36 46 11	975 78 034	tpvaldres@telepensjonistene.no
ØSTFOLD	Mai Britt Løken	Nordlitoppen 35	1743 Klavestadhaugen	69 12 70 24	917 24 895	tpostfold@telepensjonistene.no
ÅLESUND	Helge Haram	Olivermarka	6260 Skodje	70 27 51 30	908 51 360	tpaalesund@telepensjonistene.no

Husk å melde adresseendring hvis du flytter!

ADRESSEENDRING SOM SKAL SENDES DIN LOKALFORENING

(bruk blokkstover ved utfylling)

Navn: .....

Nåværende adresse:.....

Ny adresse:..... fra dato .....

Medlem av .....lokalforening

Sted, dato

Underskrift:.....

LEDER	Anni Milward	Rudslåtten 9	2830 Raufoss	61 19 10 54	905 79 297	annimilw@online.no
NESTLEDERSEKRETÆR	Mai Britt Løken	Nordlitoppen 35	1743 Klavestadhaugen	69 12 70 24	917 24 895	m-brloek@online.no
KASSERER	Kjell Engen	Einerbakken 5	2827 Hunndalen		916 43 027	kjellengen@online.no
STYREMEDL.	Berit Olafsen	Øvre Bøkeligt	3526 Larvik	33 11 74 44	950 27 230	berolafs@online.no
	" Truls Erik Langeggen	Pilestredet Park 1H.0605	0176 Oslo	22 11 51 61	900 29 271	lang-t@online.no
	" Kirsti Ranveig Leiros	Muusøra 3F	7670 Inderøy		917 63 045	kirsti.leiros@ntebb.no
	" Roy Knag Jæger	Hopshavn	5307 Ask	56 14 81 02	915 38 870	roykna-j@online.no
	" Oddvar Ulvang	Askeladdveien 25	8800 Sandnessjøen	75 04 30 16	413 33 665	oddvar.ulvang@roros.net
VARAMEDLEM 1	Dagunn Klakegg	Elvevegen 5	6800 Førde	57 82 14 21	416 69 849	daklakeg@online.no
VARAMEDLEM 2	Ingvar S. Kallevik	Astrids vei 31	4633 Kristiansand S	38 09 13 34	901 65 520	ingsikal@online.no
VARAMEDLEM 3	Jan H. Andreassen	Blomstervn. 37	2208 Kongsvinger	62 81 59 40	915 56 223	janhandreassen@yahoo.no
REVISOR 1	Kåre Johansen	Svenskerud 105	3408 Tranby	32 85 22 40	901 84 857	khj@online.no
REVISOR 2	Kirsten Næss	Ramstad Terrasse 5	1405 Langhus		901 94 586	kinass@online.no
VARAREV.	Kitty Fossum	Østaveien 60	1476 Rasta	67 90 16 87	911 95 947	kitty.fossum@getmail.no
REDAKTØR TELEPENJONISTEN	Berit Nylund	Vassteigen 106	5141 Fyllingsdalen	55 12 30 76	913 83 587	beritnyl@online.no
REDAKTØR NETTAVISEN	Oddvar Ulvang	Askeladdveien 25	8800 Sandnessjøen	75 04 30 16	413 33 665	oddvar.ulvang@roros.net

Telenor har resirkulert 500.000 brukte mobiltelefoner

(Fornebu, 12. august 2014) Telenors mobilreturkampanje «Brukt mobil – nye muligheter» har passert den magiske grensen 500.000 resirkulerte mobiltelefoner. Norges største miljødugnad har spart miljøet for mange tusen tonn avfall og 18 millioner kroner har gått rett i klubbkassene til idrettslagene.

Nordmenn er storforbrukere av mobiltelefoner og skifter i gjennomsnitt telefon annethvert år. Da er det lett for at de gamle telefonene hopper seg opp i skuffer og skap. Halvparten av oss har minst to mobiltelefoner liggende hjemme. Der bør de ikke bli, av flere årsaker.

Gamle mobiler er ressurser

– Gamle mobiltelefoner utgjør faktisk potensielle ressurser, på flere måter. For eksempel kan hele 90 prosent av en mobil gjenvinnes. I en mobiltelefon finnes også mange typer metaller og mineraler som man må grave ut av bakken for å få tak i. Ved å gjenbruke slike metaller belaster vi ikke miljøet mer enn vi absolutt må, forklarer administrerende direktør i Telenor Norge, Berit Svendsen.

Mange av mobilene som blir levert inn er av så god kvalitet at de blir restaurert og videresolgt i Asia og Afrika. Her gir brukte mobiler tilgang til kommunikasjonstjenester for mennesker som kanskje ikke hadde hatt råd til å kjøpe en helt ny mobiltelefon. Å reparere en telefon i stedet for å kjøpe ny har også en miljødimensjon.

– Produksjonen av en enkelt mobiltelefon genererer hele 75 kg avfall. Når vi greier å reparere gamle mobiler og selge dem videre unngår vi å belaste miljøet med flere tusen tonn avfall, forklarer Svendsen.

Viktig for idretten

Det er barn og unge i norske idrettslag som går dør til dør og samler inn de brukte mobiltelefonene. I løpet av våren 2014 har 300 idrettslag samlet inn 72 000 brukte mobiltelefoner. Det betyr at de siden oppstarten av returkampanjen i 2009 har samlet inn til sammen 526 548 brukte mobiltelefoner. Med 35 kroner per innsamlede telefon betyr det over 18 millioner kroner til idrettsklubbene.

– 18 millioner kroner til norsk idrett er ikke småtteri, det er ganske mange drakter, skistaver og drikkeflasker. Telenors returordning er med på å bygge idrettsklubber stein på stein. Det blir ikke olympiske gull uten ressurser til grasrota, sier Kjetil Jansrud, alpinist og ambassadør for Brukt mobil – nye muligheter.

10 millioner mobiltelefoner

Både nye mobilbrukere i Asia og Afrika og barn og unge i idretts-Norge kan nyte godt av at det ligger nesten ti millioner brukte mobiltelefoner rundt i de norske hjem. Det vil nemlig si at det også ligger ishockeykøller, kunstgress og turneringer verdt 350 millioner kroner som bare venter på å bli realisert.

– Vi bør ha som mål å få tak i alle disse telefonene. Vi skal ikke være redde for å ha ambisiøse mål for kampanjen, både på vegne av miljøet, barneidretten og nye mobilbrukere, sier leder for samfunnsansvar i Telenor Norge, Ana Brodtkorb.

